

BOMBEIRO FORESTAL

A revista do SPDCIF

Autonómica

Primavera
2017
nº5

EDITORIAL: ¿HAI ALGUÉN AÍ...?

Xa vai máis dun ano dende que entrou en vigor a nova lei de protección civil, Xaneiro de 2016, que nos sitúa de cheo no dispositivo de emerxencias. Este feito foi publicitado pola Cig ate a saciedade dende aquel entón .

Tempo xa transcorreu para pedir algunha explicación do por qué do non querer utilizar ó Spdcif como servizo de emerxencias tal e como nos situou no mapa a mencionada lei.

É incomprendible que cun colectivo asentado no rural, distribuído estratexicamente en 19 distritos forestais, con medios propios - non hai que facer inversión- **para actuar, a maiores dos traballos desenvolvidos de extinción e prevención**, non exerzamos como bombeiros forestais en plenitude tal e como recollen as competencias profesionais da categoría e así **realizar tarefas de apoio nas continxencias do día a día do medio rural**.

Diffícil é de comprender, como unha administración que dispón dos medios propios para axustar a formación necesaria e así adaptar ó Spdcif ás necesidades actuais - tal e como marca a lei, estaríamos a 140 horas formativas de completar a formación necesaria - non lle interesa nin o máis mínimo conseguir con tan pouco un servizo tan valioso.

Renega entón a día de hoxe a Xunta, por escuros intereses , a dispor de 1900 traballadores con formación ,cualificación e medios materiais e humanos para actuar a maiores das funcións de prevención e extinción en calquera continxencia que suceda no medio rural, desperdiciando a valía deste servizo público.

Os diferentes intereses no estado crean estas ambigüidades e contradicións no propio Partido popular, así o que desexa en Madrid non o quere para aquí. Ó tratarse dunha lei de ámbito estatal , os diferentes intereses privados nos diferentes territorios da península -sedentos de meter bocado na frondosa

actualidade económica dos servizos de emerxencia- , xogaron unha mala pasada a Xunta e colleron ó mesmísimo director xeral da produción forestal a pé cambiado, encaixando un gol en propia porta,. Puidera ser que este non fora o futuro que a Xunta - tan liberal no económico - tivera gardado para o Spdcif, por que como a sabemos todas , **"onde veña unha externalización que se saque a prevención"**.

Sería entón que este colectivo non estaba chamado a esta festa, e o

destino - tal e como dita a doutrina neoliberal - fose ir desmantelando pouco a pouco este colectivo como parte do público, para caer nas gadoupas das empresas con porta xiratoria, onde xa sen contemplacións se amplían contratos en tempo e contía para as tarefas "helitransportadas".

Querendo ou non, a inercia cara este novo rumbo é imparábel, xa varios dispositivos do estado operan como parte do 112 , así é en Andalucía, Comunitat Valenciana, e un longo etcétera que se van sumando ó que a legalidade e o sentido común nos levan.

Nas mans da Xunta queda o facelo con tino e no tempo que lle toca, por que queiran ou non , o **Spdcif xa forma parte do dispositivos de emerxencias e máis cedo ca tarde exercerá como tal a tódolos efectos**.

ÍNDICE

Editorial	1	O eucalipto na Picota.	5	Prevección: Traballo a quendas	7
Máis medios privados para a extinción	2	Certificado de competencias profesionais.	5	Datos lumes 2016	7
Campaña Plans de acción.	3	Cadernos técnicos: os ventos	6	Comisión de seguimento acordo Bombeir@s Forstais	8
PNL tres meses.	4			Taboleiro de breves	8

SPDCIF: PÚBLICO

Varias destas funcións xa están realizadas a día de hoxe por persoal propio da Consellería de Medio Rural.

Serán brigadas de extinción no período de prevención, que non é o mesmo.

MÁIS FUNCIÓNS E MEDIOS PARA O DISPOSITIVO PRIVADO DE EXTINCIÓN.

No DOG de 11/1/2017 publicouse o anuncio de contratación de brigadas e helicópteros privados para o SPDCIF no período 2017/2018 aumentándolles funcións e tempo de traballo en detrimento do servizo público SPDCIF.

A Xunta de Galicia voltou a ampliar os contratos de brigadas helitransportadas tanto no que se refire ó número de brigadas como á temporalidade do contrato.

Tal e como reflexa o prego de prescricións técnicas, neste ano 2017 haberá brigadas prestando o servizo durante todo o ano, e tamén ó igual que no 2016, parte delas destinaranse a **prevención** e a extinción.

Analizando os pregos de condicións constatamos que o material a empregar polas brigadas é **exclusivo da extinción** - batelumes, mochila, pulasky e mleod-, non recollendo ningún tipo de maquinaria para facer tarefas de prevención. Trátase entón dunha cortina de fume para xustificar prolongación de contratos dunhas tarefas que ó final non chegan a realizarse. Serán **brigadas de extinción no período de prevención**, que non é o mesmo.

A maiores nesta nova contratación de 2017, increméntanse en catro as novas funcións a realizar polo dispositivo aéreo, entre elas inclúense: "avaliación de grandes lumes ou lumes simultáneos próximos, medición de superficies queimadas, localización de lugares de perigo alto de incendio en tempo real".

Varias destas **funcións xa están asignadas e realizadas a día de hoxe por persoal propio da Consellería de Medio Rural**, non entendendo entón por que se duplica esta tarefa e se ofrece ó sector privado. Podería quedar aquí unha **porta aberta para absorber funcións do persoal da Xunta e incrementar así as tan codiciadas horas de voo**.

O prego de condicións especifica as horas e os custes sobre os que foi calculado, deixando unha amplísimaxa marxe do incremento do gasto que vai dende os 3,8 ós 8,3 millóns de euros -incluíndo posíbeis prorrogas-. Así nos pregos fanse os cálculos con medias moi baixas de horas de voo, deixando aberta a posibilidade á posterior utilización de horas extra de voos onde a empresa recibe maior beneficio, ate 350 euros/hora nos de tipo lixeiro ou 2.400 euros /día no caso de helicóptero e brigada.

Pola contra na táboa do MAPAMA- Ministerio de Agricultura, pesca Alimentación e Medio Ambiente - a media de horas de voo por incendio dos seus medios na Galiza no ano 2016 foi de **case 3 horas de voo por incendio**, e no prego de condicións a Xunta no seu cálculo para medios propios quédase nunha media de 1,5 horas.

Teremos en conta que os medios que máis actúan na Galiza son os medios propios e non os do ministerio, que so actúan nos grandes incendios Forestais - Gif - polo que a coladeira de gasto está preparada para o bocado da Empresa amiga.

Neste caso a Xunta si emprega fondos propios.

A Xunta de Galiza, mantén a día de hoxe parte do servizo Público do SPDCIF contratado con temporalidades de 3 e 9 meses - no paro neste momento-, pasando a mans privadas contratacións de todo o ano. Escudándose na falta de cartos prescinde d@s traballadores públicos do SPDCIF que si contan co material axeitado para realizar as tarefas de prevención, tal e como recolle o convenio, namentres non dubida en ampliar os contratos das empresas privadas que por suposto non son para nada máis baratos.

Lembramos que a CIG xa denunciou pola vía penal no ano 2012 este tipo de contratos estando a día de hoxe pendente de resolución xudicial. Así mesmo o movemento que xenerou esta denuncia trouxo como consecuencia un informe do tribunal de contas onde reflexou de forma clara irregularidades nos procesos contractuais.

A CIG INICIA UNHA CAMPAÑA ESIXINDO OCUMPRIMENTO DO PLAN DE PREVENCIÓN DE RISCOS NO SPDCIF.

Cunha rolda prensa nos locais da Cig de San Lázaro en Compostela, a Cig Autonómica deu o pistoletazo de saída a esta campaña que busca o cumprimento íntegro dos plans de acción, pertencentes ó Plan de prevención de riscos dos traballos de prevención e extinción de incendios forestais

Dende finais do ano 2014, o Spdcif conta co seu documento propio de avaliación de riscos elaborado por Mugatra e supervisado polo Servizo de Prevención de Riscos Laborais da Xunta. Este plan de prevención de riscos **contén varios documentos**, resaltando entre eles **os plans de acción** que recollen as medidas correctoras a tomar nos centros de traballo para diminuír os riscos no desenrolo das tarefas.

A lei 31/1995, do 8 de Novembro de Prevención de Riscos laborais, establece no seu art. 14.2 as obrigas do empresario garantir a seguridade e saúde das traballadoras no desempeño das súas funcións, así como a competencia de realizar os plans de prevención de riscos.

No referente as traballadoras da Xunta, esta materia ven regulada polo decreto 17/2009 do 21 de Xaneiro e pola orde do 25 de Marzo de 2009 pola que se publican os procedementos de Vixilancia da saúde, Avaliación de Riscos e Xestión de Emerxencias dos traballadores da Xunta.

Logo de ser solicitados expresamente dende esta central, cando terían que estar a disposición de todos/as unha vez elaborados - Setembro de 2014-. É fundamental para @s traballadores/as, ter coñecemento dos plan de acción, tanto da prevención como da extinción, xa que neles veñen recollidos **os procedementos utilizar na realización de tarefas, ó tempo que indican as medidas correctoras que debería aplicar a empresa e o tempo para facer a corrección.**

Aínda que o documento é precario e moi mellorábel, é vinculante para a empresa e de

obrigado cumprimento, remitindo as responsabilidades primeiras do incumprimento ás Xefaturas de Distrito e Xefatura provinciais.

Dende esta central xa solicitamos o seu cumprimento e a corrección de accións concretas no pasado mes de Xuño á Consellería do Medio Rural, recibindo o silencio administrativo por resposta.

Este documento foi elaborado pola propia Xunta e aínda así non se executou ningunha das accións

correctoras, recollendo a maiores o propio plan de acción os prazos para corrixir as eivas (que xa se cumpriron) e responsábeis directos destas correccións (Xefaturas de Distrito e Xefaturas provinciais). Dentro das medidas que o propio plan recolle e non se corrixiron están entre outras:

A falta de alimentos non perecedoiros,

vehículos de extinción con combustíbeis inflamábeis, divulgación dos procedementos do Pladiga, ausencia de equipos de respiración de emerxencia, ausencia de sistemas individuais de comunicación, procedementos para a realización de contralumes, coordinación entre brigadas e medios aéreos ...e un longo etc.

Consideramos que dende Setembro de 2014 pasou tempo suficiente e vémonos agora na obriga de pasar **a denuncia, en primeira instancia diante da inspección de traballo, ate acadar a correcta execución dos plans de acción e de persistir a situación levaremos estes incumprimentos ó xulgado.**

Nestes intres estamos agardando pola contestación de varias denuncias presentadas diante da inspección de traballo ás diferentes Xefaturas de Distrito e Xefaturas provinciais, a maiores das comunicacións pertinentes ás Xefaturas e órganos que teñan estas competencias entre as súas funcións.

A CIG REXISTROU PNL NO PARLAMENTO PARA AUMENTAR O TEMPO DE TRABALLO DO PERSOAL DO SPDCIF DE TRES MESES A UN MÍNIMO

Logo de rexistrar a proposta o 30 de Xaneiro, no pasado mes de Febreiro vari@s compañeir@s da CIG Autonomica mantivemos encontros cos Grupos parlamentares para presentar a Pnl - proposición non de lei - cara a modificar a Rpt da Consellería do Medio rural.

Así, na semana do 13 ó 17 de Febreiro recibíronnos os grupos parlamentares do BNG, En Marea e Psdg- PSOE.

O PP non se puxo en contacto con nós.

Nos encontros, espuxemos a visión da CIG arredor desta problemática, enfocando dende un punto de vista global do colectivo a **necesidade de ampliación do tempo de traballo** do persoal do reforzo de verán, unha vez que enmarcados por lei dentro do servizo de emerxencias, desapareceu a estacionalización do traballo esgrimida pola Xunta.

A maiores da situación de **alegalidade** na que se atopa este colectivo, e d a precariedade laboral imposta dende a Consellería do Medio

rural, incidimos na necesidade de adaptación do modelo do Spdcif ás **novas necesidades, tanto marcadas pola lei como polo novo tipo de demandas e necesidades que supoñen os novos tipos de lume** e a realidade da despoboación no rural.

Xa no mes de Maio do pasado 2016 a CIG levara ós Grupos Parlamentares unha iniciativa para PNL - proposición non de lei- coa mesma finalidade, aumentar o tempo de traballo destas prazas cualificadas de reforzo dun período de tres a nove meses, período mínimo que recolle o Convenio Colectivo que segundo os propios contratos destas traballadoras lles é de aplicación.

A proposta tivo boa acollida, acadando o compromiso por parte dos tres grupos parlamentares da oposición de darlle forma para presentala no Plenario, quedando pendente si o farían de forma conxunta e en que data se trataría.

Comprobamos nestes primeiros días de Abril, como a Consellería do Medio Rural decretou o período de alto risco diante da ameaza real de lumes foresatis, pero segue a deixar o reforzo destinado para tal fin na casa. A desestacionalización dos lumes segue a ser ignorada de xeito consciente pola Consellería do Medio Rural, deixando na improvisación e nas mans dunha climatoloxía favorable para a extinción a xestión dunha posíbel vaga de lumes que de persistir as actuais condicións climatolóxicas se podería producir.

É incomprendible que non se actúe, forme e reforce ó persoal, diante dos novos tipos de lume e a continua ameaza dos lumes de interface, onde non nos nos fartaremos de denunciar o perigo que entranan.

Dende a CIG seguiremos reivindicando por tódalas vías unha solución digna para este colectivo que remate coa actual situación de precariedade, e sirva para apuntalar e fortalecer ó Spdcif como servizo público de referencia no medio rural galego.

O EUCALIPTO NA PICOTA

A sociedade civil organizase contra a eucaliptización do país.

Co obxectivo de poñer en valor os montes, defendendo a xestión racional e de biodiversidade, e artellar unha resposta en todo o país contra da implantación masiva do eucalipto na Galiza, celebrouse a principios de Marzo en Moaña a **I Asemblea contra a eucaliptización**.

Márcase como obxectivo a creación dunha rede contra da masificación e expansión de eucaliptos no país.

Aínda que está na fase de xérmolo, a valoración que inicialmente fan do plan forestal -1992 - é pésima, xa que a implantación do eucalipto sobrepasou de medida a previsión inicial ó tempo da desconfianza que produciu a proposta de reforma deste plan pola Xunta.

Dende esta Asemblea considérase fundamental impulsar o debate na sociedade sobre a busca dun modelo do monte multifuncional, alonxado do monocultivo do Eucalipto.

Búscase tamén a protección dos espazos naturais así como a ampliación territorial desta especie.

No referente ás alternativas ós eucaliptais, cítanse as xa coñecidas de árbores de froito autóctonas como os castiñeiros, que promoven a aparición de fungos, así como as sempre mencionadas pastoreo, gando.....máis un dos maiores vetos ó desenrolo destas políticas exerceo o maior valedor e impulsor da eucaliptización , a Xunta de Galicia.

Ó mesmo tempo, facer mención a que Ence leva moitos anos marcando os camiños que debe seguir o monte, pensando unicamente no beneficio empresarial.

Os datos son de arrepió, o eucalipto cubre a día de hoxe máis de medio millón de Has, o que ven a ser **o 17% do total da superficie da Galiza**. Sen ir máis lonxe, en Portugal veñen de restrinxir as plantacións de Eucalipto , nun territorio cunha problemática dos lumes forestais semellante á do noso territorio, aínda así alí o Eucalipto ocupa un 9% do territorio, oito puntos por debaixo da Galiza.

A Asociación ecoloxista Adega solicitou a comezos do mes de Febreiro unha moratoria semellante á de Portugal , alegando que se está a apostar por unha madeira con escaso valor engadido , así como pola Biomasa Forestal e cultivos

enerxéticos, facendo pouco ou nada diante da presión das novas especies que como o "Eucalyptus nitens" - máis resistente ó frío que o "Eucalyptus globulus" - que está a colonizar novas zonas vetadas a este.

Ó respecto desta nova colonización por parte do "eucalyptus nitens", o propio comité científico do Ministerio de Medio Ambiente cualifícaa como "especie exótica en expansión con alto risco de invasión , perigosa para a Biodiversidade e a funcionalidade dos ecosistemas". A maiores, esta especie de eucalipto non está considerada pola Xunta como exótica ou invasora, e contra isto ADEGA esixiu a prohibición e tránsito desta especie para preservara integridade do patrimonio natural.

Ratifica esta cuestión un estudo da Universidade de Vigo - Forestais Pontevedra- onde afirman que os eucaliptos nas beiras do río estragan a flora e a fauna.

A presenza do eucalipto na ribeira limita as achegas que o propio río recibe da vexetación de Ribeira, aumentando a diversidade de macroinvertebrados canto maior sexa a superficie de conca e a presenza de bosque autóctono, ó contrario que pasa diante da presenza de eucaliptos. Matizan que a presenza de eucaliptos arrasa insectos , vertebrados e vexetación de Ribeira. Tal e como recordan dende a asociación ecoloxista, os eucaliptais inciden na maior frecuencia e intensidade dos lumes , ademais da contaminación de terras e rías con agroquímicos e subprodutos das celulosas. Piden un imposto especial a modo de "ecotaxa" que reverta o prexuízo que a súa explotación xenera na sociedade.

Portugal coa nova reforma forestal aparte na moratoria de plantación de eucalipto prevé aumentar os carballos ate nun 40%.

Nun paquete de doce normas onde se inclúe a moratoria na expansión ate o 2030, tamén pretendendo optimizar o uso do patrimonio tanto público como no caso dos montes particulares. Dentro da Enf- estratexia nacional para as florestas- fronte a conxelación desta especie, prográmase aumentar as poboacións de carballo e eucalipto. Deixan claro que a superficie que ocuparía o eucalipto logo de 2030 seguiría sendo de máis dun 20% da superficie forestal.

CERTIFICADO DE COMCOMPETENCIAS PROFESIONAIS

No dog do pasado 19 de Xaneiro, saíu publicada a orde de 30/12/2016 que convoca o recoñecemento das competencias profesionais adquiridas por experiencia profesional.

A propia Dirección Xeral de Ordenación Forestal cita como motivadora desta convocatoria a **proposición non de lei que insta ó goberno galego a proceder a acreditación profesional dos traballadores do dispositivo, omitindo por suposto que esta Pnl fora presentada ós grupos parlamentares POLA CIG no pasado Xaneiro de 2016.**

Asemade tamén recollía que a este proceso de certificación podía acceder todo o persoal do Spdcif.

Aínda que o proceso está cheo de claroscuros no que se refire ó persoal do Spdcif, a finalidade do mesmo é valorada como positiva dende esta central A Cualificación profesional á que se opta é (70 prazas) :

" Operacións de vixilancia e extinción de incendios forestais e apoio a continxencias no medio natural e rural SEA 595_2".

Está dividido nas seguintes Unidades de Competencia:

U.C1964_2: Executar labores de vixilancia e extinción de incendios forestais..

UC0272_2: Asistir como primeiro interviniente en caso de accidente ou situación de emerxencia.

UC1966_2: Realizar labores de apoio en continxencias no medio natural e rural.

UC1965_2: Executar operacións de extinción de incendios forestais.

No momento de escribir este artigo, mediados de Abril, aínda non temos coñecemento dos criterios que se utilizarán na selección, máis alá do recollido no Dog.

CADERNOS TÉCNICOS

A INCIDENCIA DA METEOROLOXÍA NOS INCENDIOS FORESTAIS (I).

OS VENTOS.

O vento: é o movemento dunha masa de aire que se despraza para compensar diferenza de presión .

O vento é un dos factores meteorolóxicos con maior incidencia sobre a velocidade de propagación dos lumes forestais, e porén, do perigoso dos mesmos, polo tanto o coñecemento dos seus tipos e factores é fundamental para a realización correcta das labores de prevención e extinción e que estas se realicen coa maior das seguridades para o operativo.

Ventos locais:

Defínense como ventos convectivos de pequena escala e de orixe local, polo tanto xurden pola diferenza de temperatura entre o quecemento do aire e da terra.

Orixínanse por convección debido o quecemento diúrno cun posterior desenrolo desigual debido ós diferentes tipos de terra que orixinan un maior ou menor quecemento ou arrefriamento.

Outro factor importante é a gravidade que inflúe neste tipo de ventos cun factor desigual debido ó efecto da orografía.

Tipo de ventos Locais:

Ventos de ladeira, e ventos do val, , olas de montaña, brisas, ventos fohen.

Ventos de ladeira: Cando o sol comeza queantar o chan, as moléculas de aire que están en contacto co mesmo, comezan a quecer facéndose máis lixeiras e grandes , polo tanto crean unha forza ascensional ladeira arriba cunha velocidade entre seis e doce quilómetros por hora, que soe iniciarse con máis facilidade na zona da solaina entre as 11 e as 12 da mañá ate que se poña o sol ou arrefríe ladeira. A corrente ascendente ensáncase na parte máis ancha da ladeira que é onde se soen producir efectos turbulentos.

Ventos de ladeira descendentes:

Fan o efecto contrario ós ventos de ladeira. A terra varía a temperatura mais rapidamente que o aire, polo tanto cando a ladeira se arrefría, as moléculas de aire condénsanse máis e co maior peso arrastra cara abaixo un vento descendente dunha velocidade de 5/10 km. Este vento iníciase habitualmente ás primeiras horas da noite ate pouco antes do amencer.

Ventos de Val :

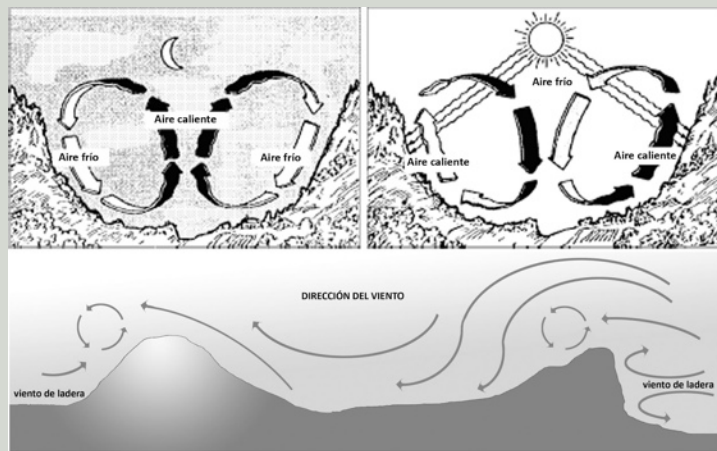
O seu fundamento é igual que o dos ventos de ladeira, pero dependendo do pechado que sexa o val, os efectos son mais intensos que nunha ladeira illada.

Duran dende arredor das 11/12 do mediodía ate a posta do Sol. A velocidade destes vai dende os 16 ate os 30 km/h. A vexetación da zona pode facer variar a velocidade do vento polo rozamento coa mesma. É frecuente que si a cantidade de aire frío é abundosa se poida acumular no fondo do val dando lugar a inversións térmicas.

Brisas:

Son movementos de vento que se producen pola diferenza de velocidade do quecemento da masa de auga e a masa terrestre.

A brisa do mar prodúcese por que o efecto da radiación solar provoca antes o quecemento da terra que o do mar . Pola tanto a terra compórtase como un centro de baixas presións e xenera movemento de vento dende o mar cara a terra.

Comeza cara a mediodía e remata coa chegada da noite. A velocidade é de 5/10 km /hora, penetrando ate 50 km na franxa de terra.

Brisa terrestre:

Comeza a primeiras horas da noite e dase polo arrefriamento moito máis rápido da terra respecto ó mar. Prodúcese polo tanto un movemento ó amencer que vai da terra cara o mar.

Ventos fohen:

Cando temos dúas fronte de baixas e altas presións separadas por unha cordilleira montañosa, o efecto que producen fará que pouco a pouco baixe a temperatura e aumente a humidade relativa das masa de aire que se vai quedando na parte da cordilleira onde está o centro das altas presións, onde este vento deixará toda a humidade que transportaba e baixará pola ladeira de montaña a alta velocidade e cunha porcentaxe de humidade mínimo. Soen estar asociados a olas de calor e son moi perigosos para os incendios forestais.

Poden acadar velocidades por enriba dos 100 km/hora e cunha humidade relativa de so o 5%.

Dentro destes ventos fohen, os máis coñecidos da península son, o Levante, Mediterráneo, poñente, o Nordés....

Este tipo de ventos mantéñense constantes tanto de día como de noite en canto ás súas características, polo tanto os lumes con ventos fohen manteñen a súa perigosidade tanto pola noite como polo día.

PREVENCIÓN E DEMÁIS

TRABALLAR EN QUENDAS (I).

Tal e como recolle o INHST - Instituto Nacional de Seguridade e Hixiene no Traballo- nas súas guías de boas prácticas, o tempo de traballo ten unha repercusión directa sobre a vida diaria invadindo a esfera extralaboral, chegando a determinar o benestar d@s traballadoras.

Para @S traballadoras do Spdcif, como boa parte do persoal labora da Xunta, esta cuestión ven recollida no artigo 18 do V Convenio colectivo único para o persoal laboral da Xunta de Galicia, e no artigo 3.3.1 do Acordo de condicións especiais para o persoal do Spdcif, onde se reflicte que o traballo “será en horario continuado e en quendas rotativas”.

No que a recoñecemento salarial se refire, está recollido como complemento de “especial adicación”, que tal e como o Convenio recolle no artigo 26.3a), lle corresponde ó persoal que teña modificacións constantes de xornada e horario - Luns a Domingo en quendas de mañá ,tarde e noite entre outros-. O V convenio marcou a contía en 27,07 euros/mes.

Centrámonos logo nas consecuencias deste tipo de organización horaria do traballo:

O estatuto d@s traballadores, define o traballo a quendas como aquel no que as traballadoras ocupan sucesivamente os mesmos postos de traballo, implicando para elas a necesidade de prestar os servizos en horas diferentes, ben por días ou semanas.

Podemos adiantar que diferentes estudos demostraron que o persoal que realiza quendas amosa unha menor satisfacción co horario e co traballo en xeral que as persoas que o fan na xornada fixa. A principal causa é a falta de adaptación debido á alteración dos ritmos circadianos - biolóxicos- e sociais.

Sumamos ó traballo a quendas, a alteración propia que conleva que un deles sexa nocturno, ó que se suma as dificultades propias desta quenda.

Inconvintes:

Alteración dos ritmos biolóxicos, alteración do sono. vida familiar e social.

Todo isto provoca efectos nocivos no estado emocional e no rendemento, e efectos crónicos incluso sobre a saúde mental, por iso do importante dun deseño das quendas que sexa o menos nocivo posíbel e atenúe as perniciosas características desta situación

Os ritmos circadianos: as funcións fisiolóxicas seguen unhas repeticións cíclicas e regulares, polo que as quendas rompen de cheo esta repetición. Por exemplo, ó cambiar os ciclos de activación e descativación do sono, desequilíbranse como é de supoñer. O traballo nocturno forza a invertir os ciclos normais de actividade e descanso, obrigando a axustar o período de descanso ó de actividade. A temperatura corporal diminúe na noite e baixa ate os 35,5-36, sendo polo día de ate 37,3 xa que o corpo esta preparado para ese descanso e actividade.

Sómétese ó corpo a unha tensión continua no intento deste por adaptarse ós cambios.

Hábitos alimentarios: pode provocar trastornos alimentarios. Temos tendencia nestes casos a facer comidas rápidas e nun tempo corto e inhabitual. A isto súmase o factor anímico de comer a disgusto pola deshora e ter que comer sen a familia ,por exemplo.

Alteracións do sono: Ocasiona perturbacións nos ritmos biolóxicos do sono.

O sono conta de dúas fases, lenta e rápida. Na primeira, logo dun período inicial de sono liviano pásase á unha fase profunda na que baixan as constantes fisiolóxicas e tono muscular. A fase de sono rápido permite a recuperación psíquica.

Para recuperar da fatiga é necesario durmir arredor de sete horas e que se den todas as fases do sono. No traballo a turnos isto non sucede, xa que se altera o sono e non se produce unha adaptación plena ó cambio horario. Pode conlevar a longo prazo, un estado de fatiga crónica e producir alteracións do tipo da dor de cabeza, irritabilidade, depresión, ...entre outras.

Alteracións da vida social:

As actividades da vida cotiá están organizadas para as xentes de horarios habituais de día, xa que o ser humano - biolóxicamente diurno- , establece cultura adaptada a este horario, e como tod@s sabemos, a maioría de traballador@s durmen de noite e teñen ocio en tarde, noite e fin de semana. O traballo en quendas rompe tamén esta cotidianidade.

Tamén resta na sociabilización xa que as quendas de traballo coinciden co ocio, afectando tamén a vida familiar de parella e demais. Dedícase entón o tempo de ocio a actividades individuais. Tod@s estas cuestións afectan a actividade profesional, provocando unha baixada do rendemento.

DATOS DOS LUMES NO 2016.

O 2016 pechouse cun total 21.112 Has.queimadas, converténdoo no segundo peor rexistro da década.

Falamos do segundo peor ano - dende o fatídico 2006 - no que a superficie queimada se refire. Continúa o descenso, no que a número de incendios, pero incrementanse as Has. queimadas por incendio.

Con respecto ó ano 2015, descendeu o número de incendios arredor dun 30% , pero a superficie queimada foi case o dobre (11.802 Has. no 2015).

Do total das 21.000 Has, case 9.000 pertencen a monte arborado, e no que por provincias se refire, **Ourense segue a ocupar o liderado indiscutíbel nesta clasificación de tan dubidosa honra co 55% da superficie queimada - 11.355 Has- .**

No que se refire ó estado , o ano 2016 saldouse cun total de 60.000 Haas queimadas , sendo entón a superficie queimada na Galiza un 35% do total, con máis do dobre de superficie queimada que o seguinte territorio que é Castela e León. A maior parte das Has queimadas producíronse dende a segunda quincena de Agosto a finais do Mes de Setembro. Foi neste período cando se produciron os tres grandes incendios - cualificados como GIF, de máis de 500 Has, de Cualedro, Oímbra e Entrimo onde entre os tres calcinaron máis de 6000 Has. O maior deles foi o de Entrimo con 3.000 Has. Outra das peculiaridades deste 2016, e no que vai de 2017, é a desestacionalización da época dos lumes.

Os lumes de inverno, cando menos medios dispón Medio Rural, estanse a converter na tónica cunha media de catro incendios ó día en Xaneiro de 2017.

Por encadrar este 2016 dentro da serie histórica, dicir que nos últimos corenta anos ardeu o territorio correspondente ó 55% de toda Galiza - 1,6 millóns de Has.

CONSTITUÍDA A COMISIÓN DE SEGUIMENTO DO ACORDO DE BOMBEIR@S FORESTAIS E SEGUNDA ACTIVIDADE.

O pasado 5 de Abril constituíuse, non era sen tempo, a comisión de seguimento do acordo asinado no pasado mes de Setembro. Houbo unha segunda xuntanza no día 24 de Abril.

1.Segunda actividade, logo dun pírrico borrador enviado ás OOS por parte de Función pública e Medio rural, abriuse un proceso de alegacións. É de salientar a estratexia da Xunta de “deixar facer”, tentando regular un procedemento complexo como a segunda actividade nun folio que chegou á dobre cara grazas ós excesos nos espazos por vergoña a liquidalo en catro renglons.

Pois sí, ese é o nivel da nosa empresa.

A administración tenta sacar un regulamento a toda presa para este 2017 coa promesa de negociar para o ano outro, feito ó que Cig se opón de cheo. O regulamento que saia terá que regular esta segunda actividade durante os vindeiros anos, xa coñecemos a técnica de **aprobar algo efímero que logo se converte en eterno**. No documento inicial non resolve nin cales serán as funcións, nin cal será a natureza das prazas. Na segunda xuntanza, afinaron mais o tiro, propoñendo aprobar unha apertura de prazo para acollerse a segunda actividade sen pechar o acordo, e sequera garantir as retribucións actuais. Contra deste despropósito a Cig propón:

1. Un único regualamento continuado no tempo.
2. O persoal apto con restriccións deberá acollerse á segunda actividade.
3. Non haberá perdas retributivas.
4. Manter a adscrición territorial da praza dacordo co asinado.
5. As funcións serán as recollidas no acordo, convenio e Pladiga, **salvo as funcións de extinción**.
6. A adscrición será en prazas de nova creación, nunca para ocupar vacantes que teñen que estar cubertas. Non se utilizará a segunda actividade para evitar contratacións de persoal.

2. Ofertas de emprego. Función pública dí que a incendios lle corresponderán no 2017 arredor de 100 prazas. Estas prazas serán convocadas xa como funcionari@s. Tamén apuntaron que as prazas da OEP de 2016 se sumarian ás de 2017, tamén como funcionari@s.

A CIG esixe que se lle de cumprimento a OPE de 2016 como persoal laboral, e que se cumpra o acordo asinado co compromiso da redución da taxa de temporalidade - como persoal laboral- para o cal demandamos a consolidación das ofertas de emprego recollidas no acordo.

Dende a Cig opoñémonos rotundamente e faremos a forza necesaria para que o proceso de funcionarización non se adiante a imprescindible consolidación de emprego anterior como persoal laboral.

Confederación Intersindical Galega

TABOLEIRO DE BREVES

- Medio Rural ven de renovar os contratos dos **vehículos das brigadas do Persoal** de doce meses do Spdcif coa empresa **Monbus**. Por primeira vez se admitiu no prego de condicións, entre outras curiosidades, que os vehículos poidesen ser usados e revisados. Tamén o contrato é de duración estranamente curta.
- A CIG denunciou no inicio da campaña do persoal de nove meses das brigadas helitransportadas que ó igual que no remate da campaña anterior, o persoal estaba presente pero o helicóptero non.
- A Xunta comezou a pagar os trienios incluíndo o tempo do servizo militar (ou prestación). O conflito colectivo presentado inicialmente pola Cig forzou á Xunta a recoñecer este dereito.
- A Cig denunciou o comezo da campaña de alto risco, co persoal de reforzo destinado para tal fin **NA CASA**.

Contacta con nós

ourense@cigadmon.gal

988 233 850 / 698 153 223

@CIGAutonomicaOU

facebook.com/CIG.Autonomica.Ourense